

Florica Mocuța

PRIMUL PAS SPRE ȘCOALĂ

Coperta și ilustrațiile : Alexandru Pecican

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MOCUȚA, FLORICA

Primul pas spre școală / Florica Mocuța - Arad:

Mirador, 2012

ISBN 978-973-164-123-2

Editura **MIRADOR**
e-mail: miradorul@yahoo.com

ISBN 978-973-164-123-2

Florica Mocuța

PRIMUL PAS SPRE ȘCOALĂ

**VERSURI, RIME, POEZII, PENTRU CEI
MAI MICI COPII**

Arad, 2012

Motto:

**Copilăria este
un castel din povești
străbate-i labirintul
dar cu grijă:
să nu te rătăcești !**

Cuvântul autoarei

O parte din versurile pe care le-am scris, le consider texte didactice și s-au născut din dorința de a completa activitățile la clasele mici, pentru a le face mai atractive, înlăturând monotonia instalată involuntar. Restul poezioarelor sunt inspirate de copii și scrise din dragoste pentru școlarii mei. Consider că un dascăl trebuie să dispună de potențial creativ, ceea ce i-ar putea asigura reușita în activitate și crearea unei punți empatice spre sufletul copiilor. După o anumită experiență și ucenicie la catedră, acesta se va manifesta într-un fel sau altul.

Aș dori ca aceste încercări rimate și ritmate să fie o pledoarie pentru lectură, un îndreptar pentru scris și o alternativă educațională.

Îndemn

Lectura cărților vă fie
prilej de-nvăț și bucurie.
Printre flori, fluturi și furnici,
Copii orfani, dar și bunici,
Câini credincioși, copile mici,
Cenușărese, prinți voinici,
Minuni sub mări, rechini fomiți
Și urși polari năpăstuiți,
Lupi suri cu colții ascuțiți
Și uriași printre pitici.

Deschid spre voi, azi, o fereastră
Ca să pătrundă-n mintea voastră
Și întâmplări și înțeleșuri
Și jocuri de cuvinte, versuri!

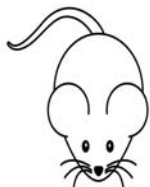
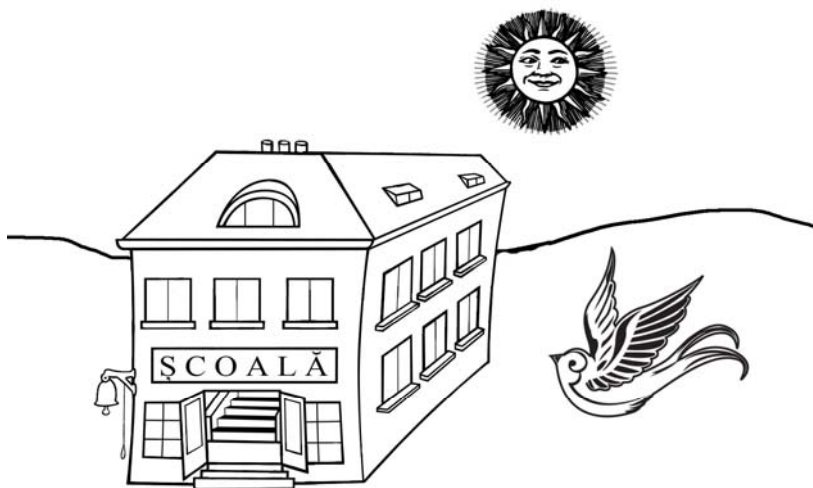
Cartea

Multe lucruri veți afla,
Dacă vă veți cufunda
Într-o carte de lectură,
Plină de învățătură.

Cărticica mea frumoasă,
Tu mă faci mai curioasă.
Zi de zi te răsfoiesc
Lucruri noi să dobândesc!

Ascunzi în paginile tale
Cuvântul nou, necunoscut
Și ne deschizi la toți o cale,
Spre tot ce e de străbătut.

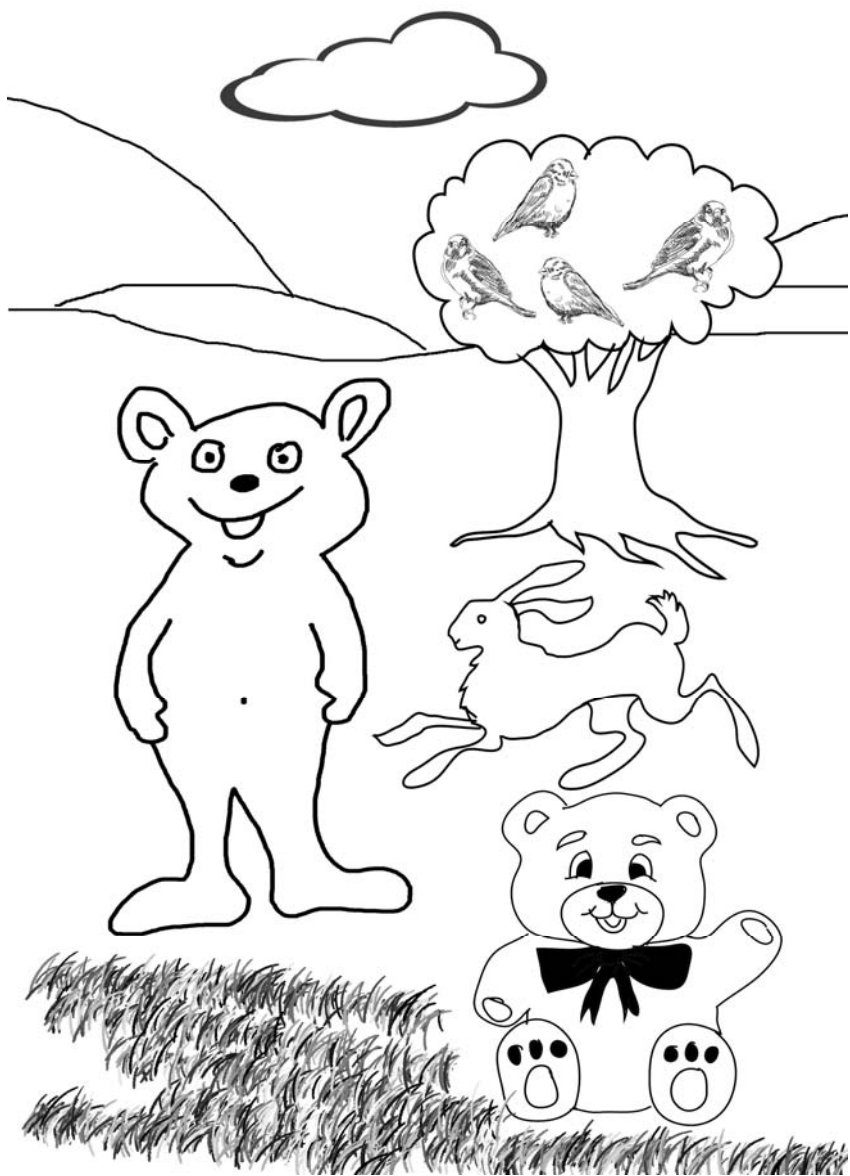
Școlărei, să nu vă mire,
Că închei cu-această știre :
Orice cărticică este
O poveste din poveste!

Vrăbiuțe, ursuleți Școlari mici, foarte isteți

(prelucrare după Dorel Sibii)

La o școală din pădure
Unde notele sunt mure,
Urșii după cât se pare,
Au o bună comportare.
Vrăbiuțele și ele,
Chiar de sunt mai mititele
Nu se lasă întrecute
Și de-aceea sunt limbute!
Hărnicuțe, ordonate
Și colege preferate.
Ursuleții le răsfață,
Vrăbiuțele-i învață
Cum să fie silitori
Toleranți și-ascultători.
Prietenia se-nfiripă
Între-un urs și-o vrabie mică,
Iar succesele se-ncheagă
Învățând la școala dragă.
La sfârșit de an școlar
Premiul școlii din pădure
Lângă cele zece mure
Sunt grăunțele în dar.

Se întâmplă câteodată,
Fapta este motivată,
Că un urs mai absentează
Știți ce face? Hibernează!
Vrăbiuțele-l deșteaptă
Și spre școală se îndreaptă.

Ursulețul

Ursulețul meu năuc
A rămas în iarna sură.
De ce nu a hibernat
Se ferește de căldură?

Rătăcește prin grădină
A ieșit la promenadă.
Geru-l pișcă de botic
Face tumbe prin zăpadă.

- Ursulețule, te-aștept,
Hai, la mine în culcuș!
Vreau cu tine să-nnoptez,
Ai uitat că ești de pluș?

Micul Andreiaș

Eu sunt micul Andreiaș
Prieten tandru, dar poznaș!
Am venit să stau cu voi,
Copii harnici și vioi.
Și la lecții să v-ajut,
Ca să nu greșiți prea mult.

Împreună învățăm
Pe colegi să-i tolerăm,
Orice prag să depășim
Și la greu să ne unim.

În echipă cu-Andreiaș
Suntem școlărei poznași.

Luați seama bine

(versuri însoțite de mișcări
pregătitoare activităților de scriere)

Luați seama bine,
În picioare, dreți!
Începem încălzirea
Cu mâinile la piept!

Luați seama bine,
În băncuță, stați!
Plouă, plouă-ntruna,
Degete mișcați!

Luați seama bine,
Spatele e drept,
Poziția corectă
Când scriu, o respect!

Luați seama bine,
Când încep să scriu,
Stiloul gonește
Ca un bidiviu.
Cu trei degețele,
Noi l-om apuca,
În căușul palmei
Sprijinit va sta!

Luați seama bine,
Caietu-i curat!
Scriem data, titlul,
Lăsăm alineat!
Dacă scrisu-i caligrafic,
Știm că n-am ratat!

Eu vă rog,
Luați aminte;
Când ceva îți pui în minte,
Dacă-ncerci
Și ai răbdare,
Iese lucru de mirare!

La sfârșit de clasa-ntâi

Dragi părinți, iubiți bunici,
Verișori și frați mai mici,
Bobocii mei isteți,
Vrăbiuțe, ursuleți,
Au ajuns încet-încet,
La sfârșit de ALFABET!

După multă încordare,
Lacrimi, trudă și dictare,
A venit din depărtare
Val-vârtej, vacanța mare!

Să vedem ce-avem aici?
Recompense, dragi părinți,
Pentru cei ce-au fost cumiți!
Și acum o întrebare
Care-i ca o ghicitoare:
Ce copii iscoditori,
Talentați și silitori
Sunt acum învingători?

Hai, să n-o lungim, vezi bine,
Sunt cu toții lângă mine!
Ei au fost neîntrecuți
La citit și socotit
Și sunt tare pricepuți.

Voi proceda în consecință:
Pentru efort și iscusință,
Eu le ofer un trandafir
Și-o carte, drept recunoștință.

Papucii gâscanului

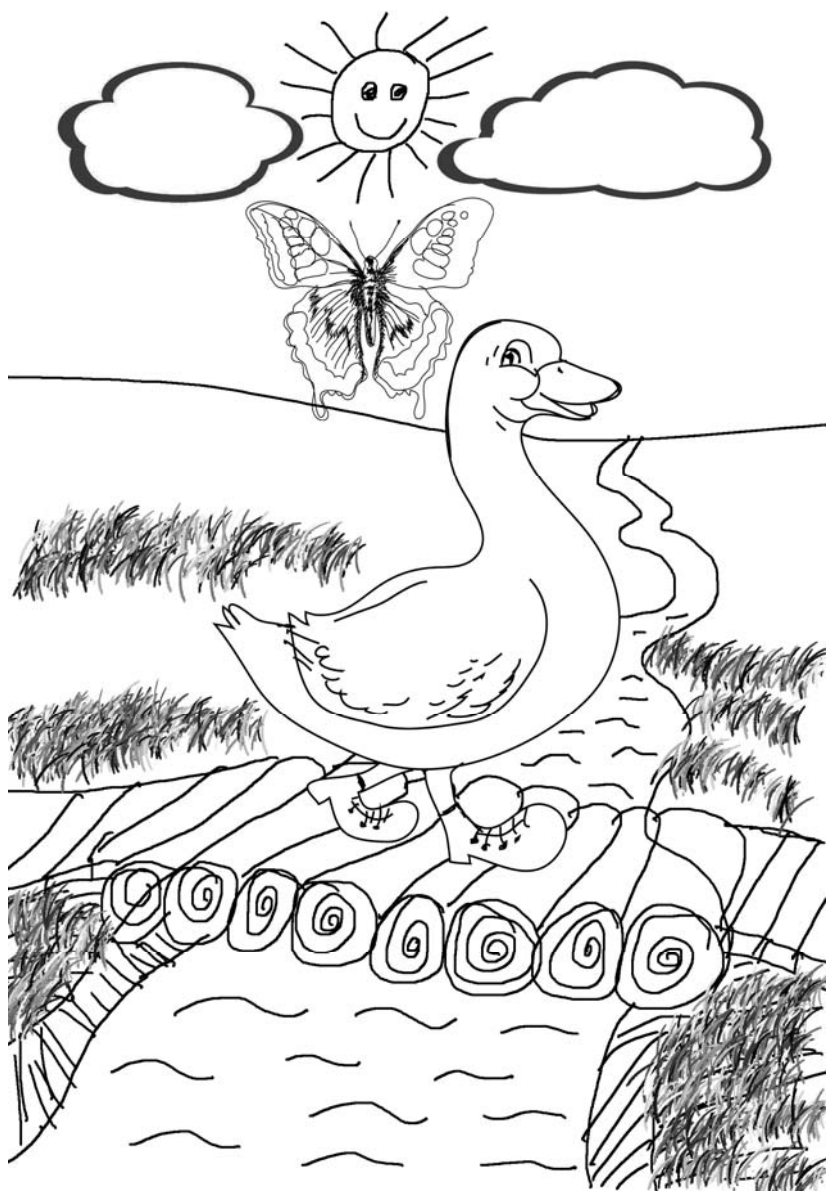
Motto:

*Dragi copii din clasa-ntâi
Un gâscan cu pene lucii
Vă salută și vă roagă
Să-i găsiți rapid, papucii !*

Vă voi spune-acum povestea
C-un gâscan așa fâlos,
Îmbrăcat în pene lucii
C-un costum tare haios!
Și-n picioare-avea papucii
Cu șireturi și pompon.
Ce s-a întâmplat cu-aceștia
Ascultați, că e ... beton!

Un gâscan mai scăpătat,
Pe pod trecea, cam zâmbitor
Dă jos papucii, prevăzător,
Dar ce păcat că i-a scăpat!
Aoleu!

- Vai, săracule gâscan,
Ai rămas desculț, golan!
Tu papucii ți-ai pierdut
Și-ai rămas sărman desculț!

Ce-i atâta gălăgie
Colo sus, pe râu, hai-hui?
Gâștele-ntr-o isterie
Caută papucii lui!
Dar degeaba, măi găscane,
Râul este prea adânc,
Hai și tu, măi prostovane,
Să-i cătăm și mai cu sârg!

Cârdul unui rățoi
Trece țanțoș prin zăvoi.
Rațele măcăiesc,
Pe găscan îl ciugulesc.
- Gâscane, găscane,
Ce te necăjești,
Îți cumpărăm alții
Ca să nu răcești!

Iar găscanul plânge-ntruna
Nu-i mai arde de nimic.
Hai, copii, să-i dăm papucii,
Să-l mai veselim un pic!

Fericit că îi primește
Sâsâie el bucuros:
- I-ați găsit, vai, ce minune
Acum sunt iarăși voios!

Baladă pentru greieraș

*Greieraș, greieraș, drăgălaș,
Plângi de zor, plângi de zor
În pridvor.*

Cămara ta-i goală deja
Și foamea rău te va-ncerca.

Greieraș, greieraș, mic poznaș,
Plângi amar și cați spre furnicar
Apelul tău nu-i ascultat
Căci furnicuța s-a culcat.

Greieraș, greieraș, necăjit,
Te zgribulești de frig și ai răcit,
Vocea ta s-a îngroșat
Aripioara ți-a-nghetăt.

Greieraș, greieraș, ce mai stai?
Fugi în căsuță, bea un ceai,
Cum vei cânta, dacă tu ai
Febră, frisoane, guturai?

Greieruș, greieruș jucăuș,
Negru, gingaș și muiat în tuș
Vom fredona balada ta
Ca să-nvățăm ce-i bun din ea!

Ogarul păcălit

*Iepurașul fuge, fuge
Și ogarul nu-l ajunge!*

Fuge ne-nctat, hoinarul,
Să nu-l prindă iar ogarul!

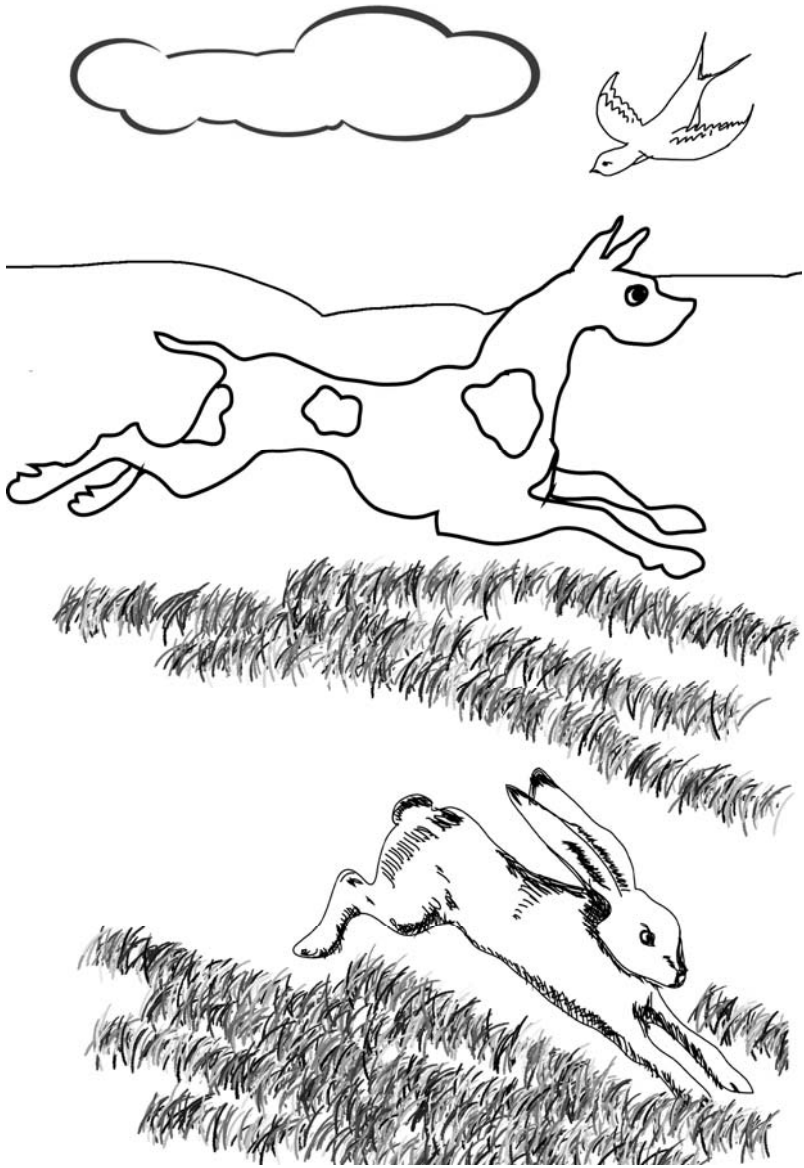
Cu ciubotele-n picioare
Fuge iepurașul tare!

Iar ogarul a rămas
Desculț și înfrigurat.

Fiindcă s-a lăcomit
A fost aspru pedepsit!

Iar noi suntem fericiți
Că ogaru-i păcălit!

E-o zicală înțeleaptă:
După faptă și răsplată.

Iepuraș, noi te-așteptăm!

Iepurașul cel zglobiu
Va veni din nou la noi.
Noi, cei mici, i-am pregătit
Morcovi, varză și trifoi.

Iepuraș, noi te-așteptăm
Paștele să-ntâmpinăm
Și promitem fapte bune
Creștinește să se-adune.

Toți copiii vrem să vină
Cu gând bun să ia lumină.
Învierii lui Christos
Îi aducem ca prinos
Rugăciuni și-ngăduință,
Pentru toți cei cu credință,
Rugăciuni și toleranță,
Pentru cei fără speranță.

Să-l ajutăm pe Țupa-Țup!

Țupa-Țup, prieten vechi
A venit de Paști la noi!
Dar își pierde un **condei**,
La răscrucea din zăvoi!

Toc, Toc, Toc! Ciocănitorea
Ne anunță c-a-ncetat,
Cu un **toc** de bătaiță,
Cearta dintre doi confrăți.

Vânătoru-și potrivește
Pușca-n **tocul** ros, pe șale,
Veverița își clătește
Tocul vechi ... de pernă-n vale!

Soarele albește **tocul**
De la ușa din pădure,
La pantof își rupe **tocul** ...
Domnul cerb, pe cărăruie!

Încercând să schimbe locul
Pe un ram, cu doi croncani,
Un bursuc își pierde **tocul**,
De la vechii ochelari.

Tocul nou, cel cu peniță,
Stă pitit în cutioară.
Ciocârlia ostenită,
Vrea un **toc**, dar de vioară!

Iepurașul este gata
Să-nceteze căutarea.
Vreți, copii, să-i fim alături
Să-i bătătorim cărarea?

Lassie

Lassie e-o cățea bătrână,
Are cincisprezece ani,
Ziua ne păzește curtea,
Noaptea, prinde șobolani.

Am găsit-o-n curtea școlii,
O hrăneau copiii mici;
Își pierduse mama, frații
Și-am luat-o la bunici.

Chiar bunicul a dresat-o,
I-a făcut o cușcă nouă,
Nu departe de coteț,
De cuibarele cu ouă!

A crescut ca în povești
Și era roșcată tare,
Jucăușă și deșteaptă,
O luam chiar la plimbare.

Când o dezlegam din lanț,
Făcea tumbe, piruete,
Zveltă ca o căprioară,
Își ciulea doar o ureche.

Lassie e-o cățea cuminte
Și nu știu cum să vă spun
Am găsit-o moartă-n cușcă
Chiar 'nainte de Crăciun.

A murit de bătrânețe
Și-am jelit-o toți, pe rând,
Eu, bunicul, mama, tata,
Chiar și Tanu cel plăpând.

Rița-veverița

În pădurile din Carpații cu soare,
Trăiesc multe viețuitoare,
Rița-veverița este o supraviețuitoare!

Are o coadă stufoasă ca iarba primăverii
Și o blăniță roșcată ca soarele verii,
Un trup subțire ca foița cărții
Și ochi scânteietori ca roua dimineții.
Botic umed în loc de năsuc,
Două urechiușe presărate cu nițel puf.

Această ființă minusculă,
Cu blănița-i de purpură,
Trăiește în pădurea de vis, unde totu-i permis.
Ea se hrănește cu alune și castane bune.
Acestea, dar și altele sunt pe lista ei de bucate
Și le iubește pe toate.

În căsuța ei, scorbura pomului
Uneori confecționată chiar de mâna omului
Primește pe oricine,
Dacă dorești, chiar și pe tine!

În fiecare toamnă,
Ea se pregătește din timp pentru iarnă.
Cămăruța și-o umple
Cu alune aromate și castane parfumate.

Este foarte vicleană
Și nu dă nimic de pomană.
Pe lista ei de păcăleli sunt însemnate
Animale mult respectate:

Ursul naiv și iepurele captiv,
Cucuveaua prostuță și vrabia limbută,
Chiar și vulpea, campioana păcălelilor
Alături de lup, spaima mieilor.

V-am captat atenția, oare?
Veverița este un animal galant,
Simpatic și amuzant.
Suntem onorate, că am întâlnit-o
Pe neașteptate
În pădurea din vecinătate.

Și nu este o noutate
Că am zărit-o și în realitate!

Hoțul educat

Cățelușul meu Pițur
Suferă de un cusur.
Fură noapte după noapte
Preșul galben de pe trepte.
Și-ncropește un culcuș
Lângă cușca lui Lăbuș.

Un roșcat câine ștregar
Cu ochi mici de chihlimbar,
Care noaptea hoinărește
Și de hoți nu mă păzește!

De aceea pot să jur,
Educându-l pe Pițur,
De nărav îl voi scăpa.
Și cinstit va câștiga
Adăpostul cel râvnit
Primenit și încălzit.

Iar Lăbuș cel prostănac
Va cerși mereu posac
Pe la porți și pe maidane
Îndurând bietul de foame!

Două surori

Eu am două nepoțele
Și sunt tare frumoșele.
Se iubesc că sunt surori
Dar trăiesc cu capu-n nori.

Miruna e cea mai mare,
Și ar vrea să-i dau crezare,
Că ea poate cu chitara
S-o încânte azi, pe Dara.

Surioara cea mai mică
Ce suspină necăjită,
Fiindcă nu are talent
Să cânte la instrument.

Chiar acum ea plânge, biata
Cu sughițuri lângă tata,
Care-i bun și îi oferă
De sus de pe etajeră
Cărticica preferată
Cu „Dumbrava minunată”

- Mulțumesc! Sunt fascinată
Vai, ce carte captivantă!

Peripețiile Lizucăi

Ce duduie necăjită
Stă de pândă, la porțiță
Îmbufnată, neîngrijită,
Cu năsucul murdărel
Alungată, că-i soi rău?
Maștera-i prea ocupată
Doar de oaspeții din casă.
Lizuca-i abandonată,
Nimeni nu o mai **răsfăță!**

* * *

-Știți, voi, astăzi, ce-am să fac
Fiindcă-s supărată?
Spre bunici, eu voi pleca,
Să mai scap de-acasă!

Patrocle mă va-nsoți
Prin dumbrava deasă,
De bursuc mă va păzi
Răchita pletoasă.

Personaje din povești
Ne-nsoțesc discrete
Înnoptăm și, speriați,
Dormim iepurește!

Dimineața, la bunici,
În odaia largă
Ne trezim iar fericiți
C-am scăpat de-acasă.

* * *

- Patrocle, tu mă cunoști,
De bursuc mi-e frică!
Să mă aperi ne-ncetat
Că-s copilă mică.

- Lizuca, te voi păzi,
Nu fi disperată,
Pe bursuc eu voi sări
Și-l alung îndată.

Fetița se cuibărește
Și Patrocle o păzește
Dumbrava e minunată
Și cu basme o *răsfată*.

* * *

Sora Soarelui își mișcă
Petalele-n soare,
Copila salută tristă
Și-i spune ce o doare!

- Săru-mâna, floare scumpă,
Spune ea cu jale,
Bunicuța te-a descris
Cu multe petale.

- Nu fi tristă, draga mea,
Durerea va trece,
La bunici tu vei afla
Ceea ce-ți lipsește.

Floarea-soarelui se-apeacă
Pe Lizuca o *răsfăț*,
O petală se anină,
Pe o geană de copilă.

* * *

- Mătușă, răchită dragă,
Mie-mi este frică,
Chiar și de-a pădurii mumă
De bursucul Rică!

Răchita cu chip de zână
Întinde peste ei o mână,
Scorbura-i adăpostește
Și de fiare îi păzește.

Fetița adoarme-ndată
În scorbura-i fermecată.

Nedumerire

Nu știm cine a scornit,
Florile sau fluturașii?
Primăvara c-a venit!

Doar pe ramuri mugurașii
Azi plesnesc de bucurie
Numai florile simțim
Primăvara cum învie.

Buburuza

Gâză mică, roșioară,
Simți miros de primăvară?
Ți-ai dereticat căsuța
Și-acum zbori iar spre mânuța
Ce ți-o-ntinde o fetiță
Îmbrăcată în rochiță,
Cu buline și cu flori,
Rumenă în obrăjori.
Rostul tău e însemnat:
Anunți iarna c-a plecat.
Crângul iar e plin de viață,
Buburuză, te răsfăță!
Zboară tot mai sus spre soare
Vine primăvara, oare?

Mesagerii primăverii

Dis-de dimineață-n zori
S-au ivit suave flori.
Primăverii dau de veste
Că încep a lor poveste.

- Sunt gingașul ghiocel
Alb, sfios și mititel,
Primăvară, te vestesc
Cu un glas de clopoțel!

- Sora mea ești, primăvară,
(îi șoptește-o lăcrimioară!)
Răsar după ghiocel -
Rămurea cu clopoțel!!

- Scânteiez în prag de seară
Și-ți țes ia, primăvară!
Petale-mi albe de narcisă
Îți împletesc și-n cununiță.

- Panglici mov, catifelte
Pe un lujer stau brodate,
Dezmierdate sunt de tine,
Stânjenele sunt, știi tu, bine!

- Liliac sunt, ce splendoare!
M-ai gătit de sărbătoare.
În ciorchini tremurători
Cu înmiresmate flori!

Sărbătoare

Azi, în prag de sărbătoare
Țesem floare lângă floare,
Iar covorul cel sublim
Mamelor îl dăruim!

Azi vom cere de la soare
Strălucire și culoare.
Și atent vom desena
Zâmbetul pe fața ta!

Azi, cânta-vom la chitară,
Rapsodii de primăvară.
Tandre voci vor înălța!
Cântec pentru mama mea!

Ce e mama?

Ce e mama pentru mine?
Cine-mi poate spune, cine?
Cine mă-nțelege, oare?
Cine știe când mă doare?

Mă auzi, măicuța mea?
Ești frumoasă ca o stea.
Pentru mine, nu ghicești?
Tu ești zâna din povești.

Cu blândețe, vorbe sfinte,
Tu mi-ai strecurat în minte.
Și de-aceea te compar
Cu icoana din altar.

Chipul tău senin și pur
Cu privirea de azur,
Mă alintă când mi-e greu
Și în gând îl port mereu.

Cu o minte prea dibace,
Tu ghicești ades ce-mi place.
Maică, pentru asta-aș vrea
Să te simt în preajma mea!

Nu-i nevoie de cuvinte,
Știu că vrei să fii cuminte.
Mamă, îți ofer în dar
Râsul cristalin și clar.

Prietenie

Pisicuța Piculina
E frumoasă, bat-o vina!
Își răsfață cu lăbuța
Mustăcioara și blănița.

Azi e tare supărată
Că n-o las să intre-n casă.
Să se culce-n cutiuța
Ocupată de Gheruța,
Pisicuța rătăcită
Și de ger adăpostită.

Piculina-i dușmănoasă
Cam zburlită și geloasă.
E-un motiv s-o pedepsesc
Pretextând c-o împlânzesc,
Să accepte pisicuța
Prietenia cu Gheruța.

Arpagic

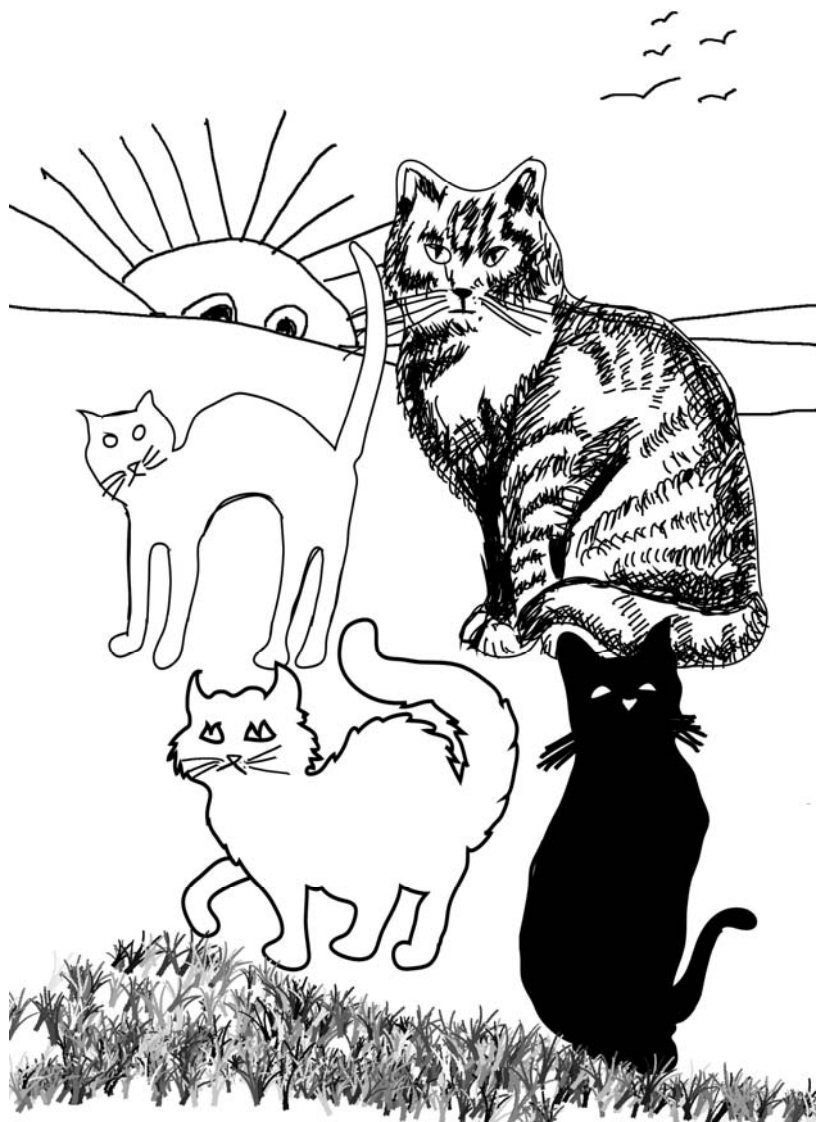
Ferm convinsă că-i motan
L-am salvat de pe maidan.
Ghemotoc vărgat și mic,
I-am dat nume: Arpagic.

Într-o zi a fost lovit
De-o mașină, pe șosea.
Labele i-au amorțit
S-a târât spre casa mea.

M-aștepta gemând la poartă,
Suferința să-i alin
L-am dus repede în casă,
I-am dat și-un algocalmin.

Noapți și zile s-a luptat
Cu durerea și cu boala.
Noi, cu toții am vegheat
Ca să-i treacă fierbințeala.

Peste-un an motanul meu
Ghemuit în coșul lui,
Torcând lin, ghici ce făcea?...
Alăpta cei patru pui!

Motanul cu coadă bearcă

Tanu e motanul casei
Are-n piept vreo șapte vieți
Când aleargă după vrăbii
Se încurcă prin scaieți.

Tanu are coada bearcă
A lăsat-o prin vecini
Într-o cursă pregătită
Pentru câinii cei haini.

Tanu nu suportă frigul
Și de-aceea când e ger
Se face covrig și doarme
Pe preș, sub calorifer.

Vara stă întins la soare
Pe nisip, lângă piscină
Și își potolește setea
În cascada din grădină!

Baba Iarna

De trei zile vântul geme
Norii stau îngrămădiți,
Baba Iarnă, din troiene
Scoate-un cap încărunțit.

Ceru-i plumburiu și cerne
Fulgi sticloși de peruzea,
Un omăt pufos se-așterne,
Noaptea cade tot mai grea.

Promoroacă, frig și zloată,
Flori de gheață-s la ferești,
Crivățul ne suflă-n poartă,
Iarnă, ce geroasă ești!

Omul de zăpadă

Copilașii mei isteți
Stau ascunși printre nămeți
Și înalță din omăt
Personajul șugubăț.
Omulețul cel hilar
Desprins din Abecedar.
Are-un cap ușor turtit
Nas, un morcovel zbârcit,
Ochișorii din cărbune,
Iar pe creștet, stă ciudat
Un ibric decolorat.
O lulea rapid se-implântă
Într-o gură ce se strâmbă,
Dacă mă gândesc mai bine,
Cred că seamănă cu mine!

Lacrima unei fetițe

Lacrima unei fetițe
Se prelinge pe obraz
Buclele își răsucește
Semn că are un necaz.

Copilița e mâhnită
Ea a vrut un frățior,
De la scumpa ei mămică
Drept cadou, de mărtișor!

Mama nu-nțelege, oare,
Că odorul ei tânjește
După jucăria care
Doarme, plânge, gângurește?

Zâna sprintară

Vara, zâna cea sprintară
Va ajunge și la noi?
Ciufulite o așteaptă
Păsările din zăvoi.

La urechi cercei ne pune
Și pe câmp acum se coc,
Iau dulceață de la soare
Pepeni verzi cu miez de foc.

Spicul greu se aurește
Boabele curg în hambare,
Iar vacanța-ncet sosește –
Auziți a ei chemare?

Moș Crăciun, bine ai venit

Vai, ce mare-nghesuia
Îmi rotesc privirea-n sală
Și zăresc printre mămici,
Chiar vreo câteva bunici
Și mătuși și cinci tătici,
Verișori și frați mai mici.

Azi, aici s-au adunat
Și s-au pus pe așteptat.
Pentru ce, vreți să vă zic?
Să sosească un bunic,
Dintr-o țară-ndepărată
La serbarea noastră-ndată!

Ați ghicit cine-i moșneagul
Ce ne trece astăzi pragul?
Da, e Moș Crăciun, pribeagul,
Care vine cu toiagul,
Cu desaga în spinare
Și a obosit cam tare.

Haideți, toți, să-l ajutăm,
Scăunelul să i-l dăm,
Lângă brad să-l așezăm.
Și apoi să-l delectăm
Cu tot ce am pregătit
Că și noi am ostenit
De atâta așteptare!

Moșule, nu am răbdare
Vreau să-ți spun o ghicitoare:
Cine crezi că te așteaptă
Cu năsul în fereastră,
Cuminței și jucăuși,
Hărnicuți și cam ghiduși
Poate, niște spiriduși?

Moșule, noi te-așteptam,
De trei zile stăm la geam!
Dacă crezi că ai răbdare
Hai, poftește la serbare,
Invitatul de onoare!

Joaca ortogramelor

S-au luptat cei doi nepoți
Cum să-mpartă barba sură
Acum iartă-i, dacă poți,
Sau îi cerți peste măsură.

* * *

S-au copt cireșele în **mai**
M-ai îndemnat să vin să-mi dai
Eu în cireș m-am cățarat
Precum un viezure vărgat.

* * *

L-a strâns ușor, **la** piept, pisica,
Iar șoricelul a-nghețat.
Îi strecurase-n oase frica,
Spre adăpost căta, șocat!

* * *

La nunta **sa** au fost poftiți
Doar lăutarii renumiți,
Iar hora **s-a** încins pe loc
Și **s-a**-nvârtit apoi cu foc!

* * *

Părinții **săi** l-au sfătuit
Să-i ocrotească pe orfani.
Prietenii l-au sprijinit,
Să-i hrănească pe sărmani.

* * *

S-ar scălda în iazul mare,
Dar broscuțele **sar** tare.
Iar în mijloc un brotac,
Cânta jalnic: oac, oac, oac!

* * *

- **Ce-ai** pățit, copil cuminte?
- Am răcit și beau un **ceai**.
Rău mă supără un dinte
Un calmant, te rog, să-mi dai!

* * *

Se cern nămeți pufoși de **nea**
Și lin se-aștern în curtea mea,
Oceanul rece de zăpadă
Ne-a adunat pe toți în stradă.

* * *

Eu știu că nu e nicăieri
Un **neam** mai curajos în lume,
Noi **ne-am** luptat din răputeri
Să-i apărăm acest renume.

* * *

I-a spus lui Nicușor mămica:
- Copile, **ia** prăjiturica!
Puștiul atât a așteptat,
Desertul iute l-a-mbucacat.

* * *

Zamfir cânta duios la **nai**.
L-am ascultat într-un concert.
- Copile, **n-ai** mai vrut să stai,
Știi, oricum, c-am să te cert.

Cuprins

Cuvântul autoarei.....	7
Îndemn.....	8
Cartea.....	10
Vrăbiuțe, ursuleți, Școlari mici, foarte isteți.....	12
Ursulețul.....	15
Micul Andreiaș.....	16
Luăți seama bine.....	18
La sfârșit de clasa-ntâi.....	20
Papucii găscanului.....	22
Baladă pentru greieraș.....	25
Ogarul păcălit.....	26
Iepuraș, noi te-așteptăm!.....	28
Să-l ajutăm pe Țupa Țup!.....	29
Lassie.....	31
Rița-veverița.....	33
Hoțul educat.....	36
Două surori.....	37
Peripețiile Lizucăi.....	38
Nedumerire.....	42
Buburuza.....	43
Mesagerii primăverii.....	44
Sărbătoare.....	47
Ce e mama?.....	49
Prietenie.....	51
Arpagic.....	52

Motanul cu coadă bearcă.....	54
Baba Iarna.....	55
Omul de zăpadă.....	56
Lacrima unei fete.....	58
Zâna sprintară.....	59
Moș Crăciun, bine ai venit.....	60
Joaca ortogramelor.....	63